

MØBLER
STOFFER
GARDINER
TÆPPER
TÆPPETØJ
BRODERIER
PUDER
BELYSNING

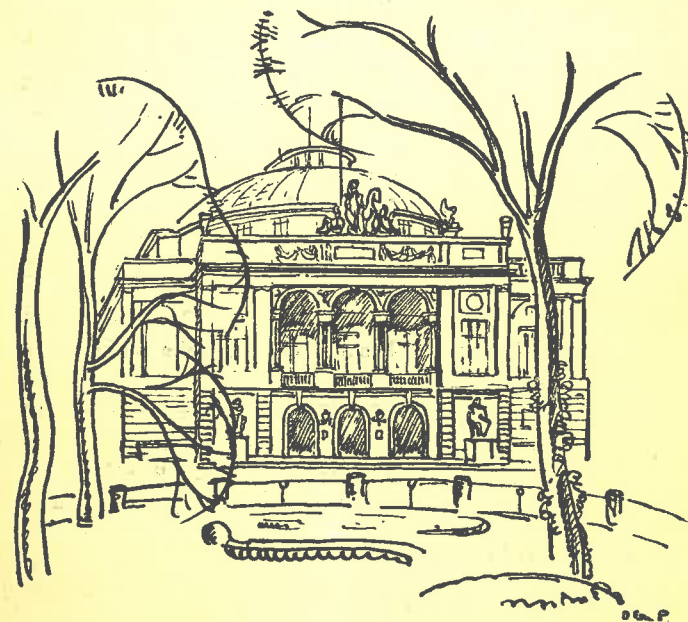

Montering af Hjem

LYSBERG, HANSEN & THERP A/S

TLF. CENTR. 4787 • BREDGADE 3

DET KONGELIGE TEATER

OFFICIELT
PROGRAM

25 Øre

SÆSON 1937-38

HOTEL PHOENIX

BREDGADE

5 Min. fra Det kongelige Teater

Kavalér-Salen

Nytaarsaften mødes vi her

Internationalt Køkken . Alle Sæsonens Nyheder og Specialiteter
Frokostretter fra 85 Øre . Quick Lunch . Det berømte Frokostbord

Kapelmester Gérola's Ensemble

Byens hyggeligste og
smukkeste Selskabslokaler

Efter Teatertid:

Teater-Souper ●

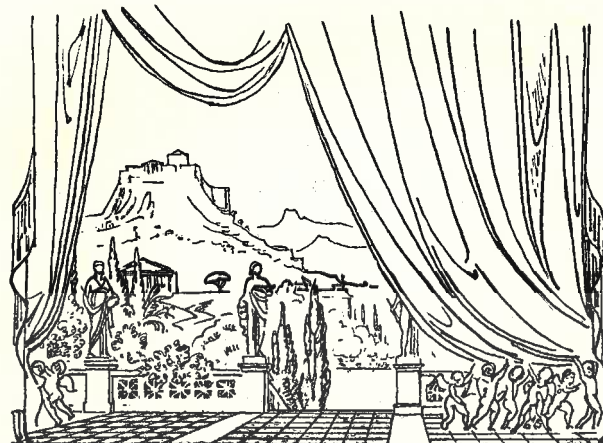
Teater-Canapé ●

Teater-The Compl. ●

Populære Priser

NOVEMBER

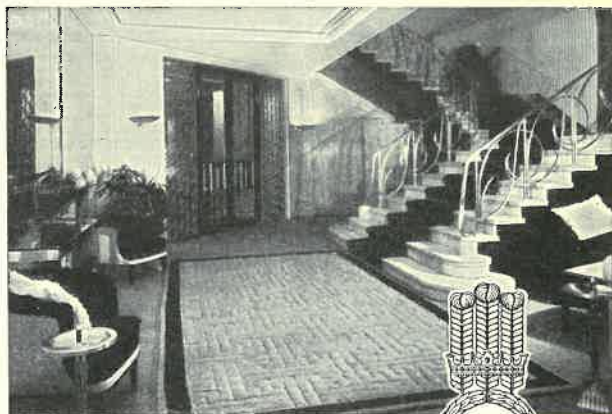
EI BLOT TIL LYST

SKUESPIL OPERA BALLET

PROGRAMMET REDIGERET AF DR. PHIL. TORBEN KROGH

Restaurant
NIMB
 (aaen fra Kl. 17)
 Kapelmester
Elo Magnussen

En Teateraften.

skal blive vellykket, naar den indledes
 eller afsluttes med et Par Timer hos
Wivex eller Nimb.

*Sigrid Neiiendam og Johannes Poulsen
 i »Det gamle Spil om Enhver«*

Restaurant
WIVEX
 Kapelmester
Teddy Petersen

KAPITAL- FORVALTNING

af saavel frie som baand-
lagte Midler,

baandlagt Arv,

baandlagt Gave,

Udbetaling til Pensions- og
Rentenydere.

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

STORE AFTENER I DET KGL. TEATER

Nogle Erindringer af en gammel Teatergænger

J. L. Heiberg, der ikke var nogen Børneven, bestemte i sin Direktionstid, at Børn under 10 Aar ikke maatte have Adgang til Teatrets Forestillinger. En senere, mere liberalt indstillet Direktion nedsatte Grænsen til 8 Aar. Nu tror jeg, at i Praxis aldrig det Tilfælde er indtruffet, at en Kontrollør har krævet Daabsattest af en mindreaarig Teatergæst. Det hændte i hvert Fald, at jeg kort efter mit fyldte femte Aar var placeret foran min Moders Abonnementsstol i Balkonen; slikt var den Gang, om just ikke tilladt, saa dog tolereret. Stort Udbytte har jeg næppe haft af Forestillingen. Men jeg husker dog endnu enkelte Optrin af „Napoli“ fra hin Aften. Det var i det gamle kgl. Teater.

Men det blev som en Indvielse til en Række store Teateraftener. For en Dreng var „Et Dukkehjem“ jo temmelig haardkogt Føde. Men skønt de ægteskabelige Problemer naturligvis gik over Hovedet paa mig, har jeg dog en meget tydelig Erindring om Fru *Hennings'* geniale Spil. Det var første Gang, Skuespilkunstens Værdi strejfede et ungt Sind. Men ellers blev det *Olaf Poulsens* haandgribelige og vitaminrige Kunst, som gjorde det stærkeste Indtryk paa Gymnasiasten og den unge Student. Han blev min Ungdoms tilbedte og beundrede Kunstner. Og i Sandhed — alle de Gange han stod paa Scenen, blev store Aftener. Ved Holbergs 200 Aars Jubilæum viste han sig i Prologen Side om Side med sin gamle Læremester *Phister*, der i Dagens Anledning som 77-aarig agerede Oldfux i „Den Stundesløse“. Men en af de følgende Festaftener viste Olaf Poulsen som Chilian, at han „kunde selv“. Og i 1880'erne og 1890'erne skaber han i sin Manddomskraft den ene ny og originale Skikkelse efter den anden — det blev til v. Buddinge, dette grandiose Fabeldyr, der sprængte alle Rammer; det blev

De „fødte“ Skønheder
er faa — langt de fle-
ste smukke Kvinder er
afhængig af Kosmetik.
Prøv at tale med
Parfumerie Breinings
erfarne, elskværdige
Damer, Østergade 26,
naar De skal vælge
Pudder, Læbestift,
Creme etc. Maaske er
DE netop en Type, der
blot skal have de rig-
tige Raad for at blive
en Skønhed.

Johanne Luise Heiberg
i »Aprilsnarrene«

Karin Nellemose

»HELLIGTREKONGERS AFTEN«
eller »HVAD I VIL...«

FEMTE SCENE

FØRSTE AKT

VIOLA: *Naadige Frøken, lad mig se Jeres Ansigt.*

OLIVIA: *(tager Sløret af)* Her ser I Herre — er det ikke godt gjort?

VIOLA: *Fortræffeligt gjort, hvis Vorherre har været Mester for det Hele.*

OLIVIA: *Det er ægte Farve min Herre; den kan staa sig baade i Vind og Vejr.*

VIOLA: *En fuldendt Skønhedsblanding; rødt og hvidt, lagt med Naturens blide Mesterhaand.*

Elizabeth Arden har i vore Dage forstaaet at gøre Naturens fine Kunst skikket til Tidens Tempo. De Kvinder, der søger hendes Raad, ønsker at give deres Hud den bedst tænkelige Pleje — og faa deres make-up til at virke fuldendt harmonisk.

Elizabeth Arden

Elizabeth Arden Ltd.

25 OLD BOND STREET, LONDON, W. 1

til de solide og pengestærke borgerlige Forretningsmænd og Etatsraader (Hansen i „En Skandale“ og Friis i „Den kære Familie“, og Linien løb ud i den brutale og rovgriske Lechat. Og de sublime tragikomiske Skikkelser: Gamle Ekdal og Lomprokuratøren Faldsmaal. Naar Olaf Poulsen spillede, var der Fest i Huset og godt at være der. Og heldigvis bar han hele den ene Del af Repertoiret. Jeg vil trøstigt vidne, at jeg aldrig, hverken i Indland eller Udland, har oplevet en saadan kunstnerisk Overdaadighed. Han holdt alle sine Roller i stiv Arm. Stor var han som Holberg-Skuespiller — fra Henrik til Per Degn og Jeppe; stor var han, naar han i Vaudevillen skabte en ny Spidsborger (Klatteup).

Det udpræget intellektuelt-radikale Parti var ikke Vaudevillens muntre Løjer og indtagende Romantik gunstig stemt; dets kloge, men begrænsede Fører Edv. Brandes manglede Humorens Naadegave, han kunde smile sarkastisk, men ikke le, og han udgød ofte sin Foragt overfor disse „Pudsemagerier“, som han benævned dem. Det hjalp ham intet. Naar Anna Bloch kvadrede som Trine Rar, og Olaf sekunderede som Hr. Zierlich i „Aprilsnarrene“, overgav Publikum sig paa Naade og Unaade. Vaudevillen fik en Renæssance og blev i sin Spinkelhed ogsaa til store Aftener.

Paa den alvorlige Muses Regnebrædt blev i første Række Henrik Ibsens Navn antegnet. Det var den realistiske Tragedies Guldalder. Til hver Ibsen-Première var Huset udsolgt til dobbelte Priser — der var den rigtige Teaterspænding i Luften. Til senere Opførelser laa den noget under Pari. Men en Forestilling som „Vildanden“ blev dog ved at hævde sig som en Mønsteraften, et Eksempel paa, hvad Huset formaaede, og præsenteredes ogsaa for Digteren ved hans 70-Aars Fødselsdag. Senere tog „Peer Gynt“ — ogsaa en stor Aften — ganske Luven fra de problematiske Dramaer.

En anden af Periodens frugtbare Skuespildigtere var Holger Drachmann, skønt han tilvisse ikke var nogen stor Dramatiker. Men han fik i hvert Fald én stor Aften — den 23. Ja-

Giv hende et Kammerpiano

Danmarks mindste Piano
Lad hende faa det nu; thi
»Hvad man i Ungdommen nemmer« —

HORNUNG & MØLLER

KGL. HOF-PIANOFABRIK
BREDGADE 54 NYGADE 4

»Trylle-
løjten«

»Bortførelsen
fra Serallet«

Indsat i
Medaillon
W. A. Mozart

»Figaros
Bryllup«

EMDRUP

GRUNDLAGT 1812 - CENTRAL 605

**MANGEAARIG LEVERANDØR
TIL DET KONGELIGE TEATER**

FILIALER OVERALT I KØBENHAVN
SAMT PAA SJÆLLAND

nuar 1887, da „Der var engang —“ første Gang præsenteredes til Lange-Müllers Musik og i Pietro Krohns maleriske Iscenesættelse. At det gik saa godt, at Drachmanns Eventyrspil blev en saa haard Konkurrent til „Elverhøj“ og blev dets Parallel som nationalt Skuespil, kunde Digteren i høj Grad takke sine Medarbejdere for. I „Politiken“ omtaltes det i fire Linier, afvisende og køligt, fordi Drachmann p. t. havde emanciperet sig fra den rette Tro paa Bjerget (det var i de politiske Ulivsaar). Elleve Aar senere fik han ogsaa Succes paa „Vølund Smed“, men var lige ved at forskertse den, da han til Borgerskabets Forfærdelse holdt en Skaaltale for sin Elskerinde, „den store, noble Kvinde, som havde inspireret ham“. Det var vel nok en stor Teateraften, selv om „Nachspielet“ blev det artigste.

Og saa Reversen af Medaljen — hin 9. Oktober 1906, da Drachmann fejrede sin 60 Aars Fødselsdag i Teatret med Opførelsen af sit ny „danske Sommernats Drama: Hr. Oluf han rider —“. Det blev en Skuffelse uden Lige. Fraregnet Forspillet henslæbte Stykket sig under fuldstændig Ligeegyldighed og Tavshed. Det ubegribelige skete: det til Succes indviede blev til Fiasko. Jeg havde den Aften tilfældig Plads paa Drachmanns højre Side, og de Mellemakter var noget af det pinligste, jeg har oplevet i et Teater.

Hvor skal man begynde og hvor ende, naar man vil mindes de historiske Aftener i Det kgl. Teater, helt bortset fra Gala- og Festforestillinger? Var ikke Esmanns Interiør af velstillet københavnsk Borgerskab omkring 1890 („Den kære Familie“) en saadan Aften — eller Jakob Knudsens „Den gamle Præst“ med Karl Mantzius' uforlignelige Godsejer — eller Gustav Wiedes allerkæreste „Skærmydsler“? Og var det ikke ogsaa en historisk Aften, da Bodil Ipsen 1910 debuterede som en af de unge Piger i „Naar den ny Vin blomstrer —“. Jo, her er nok at tage af.

Og Operaen, der fra 1883 gennem fem og tyve Aar stod under *Johan Svendsens* geniale Førerskab — han, der tilførte de store europæiske Træffere „Carmen“ og „Aïda“ og gjorde

HOTEL D'ANGLETERRE

PALMEHAVEN

er det eleganteste Mødested efter Teatertid

KONCERT OG DANSEMUSIK

WARNY

og hans Orkester

Vor Repræsentant
modtager Bestillinger under det længste Ophold lige indenfor
Glasdørene til Teatrets Parterregang.

Vore hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Moderate Priser. Tilbud sendes gerne
paa Forlangende.

os fortrolige med Wagner gennem „Ringene“. Da den omsider blev opført — fire Aftener — i sin Helhed, var det et musikalsk Monument. Ikke mindre, da *Carl Nielsen* med „Saul og David“ og „Maskarade“ indvandt ny Jord for den danske Opera. Uforglemmelige Aftener.

Og lad os tilsidst mindes, at i samme Periode fik den danske Ballet sin Renæssance gennem *Hans Becks* livsfrode og mandige Virke.

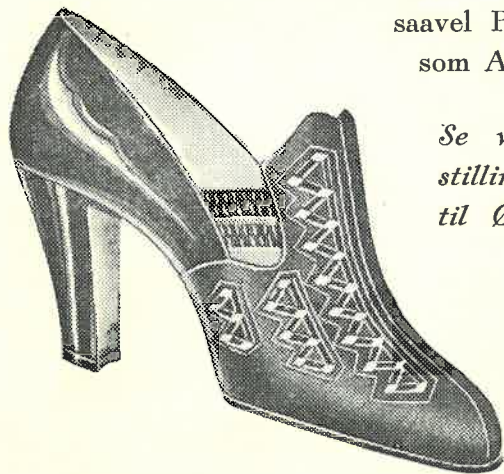
Julius Clausen.

Bally

Efteraarets Modesko

fra Bally er nu
hjemkomne. —
Mange elegante
og fikse Nyheder i
saavel Promenade
som Aftensko.

*Se vort Ud-
stillingsvindue
til Østergade.*

SKANDINAVISK SKOTØJS-MAGASIN

55 - ØSTERGADE - 55

Noel Coward -

DET MEGET MODERNE ORD PAA SCENEN

Noel Coward er født i 1899, og det er engang sagt om ham, at han i Modsætning til de fleste andre Teaterfolk fik hele Teknikken foræret ved sin Fødsel.

Det er i hvert Fald rigtigt, at han allerede som Dreng var Skuespiller, og som 15-aarig skrev han Stykker. Da han var 20, kunde han sin Metier fra Begyndelsen til Slutningen. Han vidste, hvad Teatret var, og hvad Scenen krævede, han var fuldkommen sikker paa Virkninger og Pointer. Og da han desuden var bundmusikalsk, havde Elegance, kunde synge, spille, male, danse — saa er det ganske naturligt, at han kom til at spille en betydelig Rolle inden for engelsk Teater, længe før han blev 30 Aar.

Og ligesaa naturligt er det, at hans Replik blev præget baade af Sikkerhed og Kynisme, at han som Skuespiller blev en elegant og dreven Tekniker — og at hans Forestillinger, hvad enten det var Drama, Lystspil, Operette eller Revy blev Teater i højeste Potens. Der er vel Folk, der er villige til at rynke paa Næsen ad ham og sige Teaterskræderi, men maaske er det de samme Mennesker, der rynker paa Næsen ad følsomme og velmenende Dramatikere, der mangler det ene: at kunne Haandværket.

Noel Coward har skrevet Skuespil; et af dem, „The Vortex“, har været spillet herhjemme. Han har skrevet Lystspil, hvoraf vi foreløbig ogsaa kun kender et herhjemme, det hed „Private lives“, han har skrevet Operetter, vi har stadig kun opført en af dem, uden synderligt Held, den hed „Bitter sweet“. Og endelig har han skrevet en Serie *Musical Comedies* eller Revyer, som vi kalder dem. En hed „This year of grace“ og en anden „Words and music“, og de udmærkede sig ved glim-

DET KONGELIGE TEATERS GÆSTESPIL

MADAME

LYSTSPIL I 3 AKTER AF NOEL COWARD

DEKORATIONEN AF AXEL BRUUN

OVERSÆTTELSEN OG ISCENESÆTTELSEN: SVEND METHLING

PERSONERNE:

Marquise Eloise de Kestournel.....	BODIL IPSEN
Alice, hendes Kammerpige.....	INGA SCHULTZ
Grev Raoul de Vriaac.....	THORKILD ROOSE
Adrienne, hans Datter.....	ELSE HØJGAARD
Fader Clement	CHARLES WILKEN
Esteban, el Duco de Santaguano	JOHANNES POULSEN
Miquel, hans Søn	CHARLES THARNÆS
Jacques Rijar, Sekretær	EBBE RODE
Hubert, Tjener	RASMUS CHRISTIANSEN

Handlingen foregaar i Efteraaret 1735 paa Grev de Vriaac's Gods udenfor Paris.

1. Akt: Aften. 2. Akt: Næste Morgen. 3. Akt: Samme Aften.

Længste Ophold mellem 2. og 3. Akt.

rende Teaterpaafund og ved blændende Melodier, som Coward selv havde komponeret.

Men selv ikke med disse Kategorier af Teaterforestillinger har Coward udtømt sine sceniske Evner. For nogle faa Aar siden havde han en af sit Livs største Successer paa det store show-Skuespil „Cavalcade“, hvori han ved at skildre en engelsk Families Liv fik Lejlighed til en blændende dygtigt udformet Hyldest til England og til engelsk Mentalitet fra Aarhundredskiftet og til vore Dage. Som Film blev „Cavalcade“ senere en Verdens-Succes og fik Mennesker hele Kloden over til at græde og juble skiftevis over Dronning Viktorias Død og den glade Enke-Tiden, „Titanic“s Undergang og Imperialismens Sejr, over Verdenskrigen og Vaabenstilstanden.

Og ind imellem alt dette — Coward har skrevet et halvt Hundrede Teaterstykker, hvoraf vi nu stifter Bekendtskab med hans historiske Lystspil „Madame“ — har han faaet Tid til at skrive en Mængde Musik og en Mængde straalende vittige og bidske Satirer og Viser over de samme Englændere, han hylder i „Cavalcade“.

Naar Noel Coward i en saa ung Alder har faaet den Position, han har, kan det dog ikke alene skrives paa den tekniske Dygtigheds Kappe. Det er rigtigt, at han har haft Tekniken i Orden, men derfor maa det ikke glemmes, at han har haft *Humor* til at beaande Tekniken.

Humor er et af de overvejende Træk i Noel Cowards Forfatterskab. Hans Humor har gjort ham i Stand til at føre Tilværelsen af i Dag ind paa Scenen, og allerede nu kopieres han bravt af dramatiske Kolleger Verden over.

Allerede for mange Aar siden opdagede Coward, at Ordet blev givet Menneskene, for at de dermed kunde skjule deres Tanker, og i sine Lystspil fører han dette Synspunkt ud i sin yderste Konsekvens. I Cowards Kærlighedsscener taler man om alt muligt andet end Kærlighed, og der er ikke den Følelse, som han ikke bruger Omskrivninger for. Hans Sprog i Dag er ligesaa moderne som Wilde's var det i forrige Aarhundrede — og det er vel derfor, at vor Tids Mennesker forstaar ham.

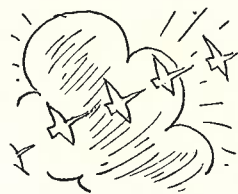
Mogens Lind.

GEORG JENSEN
SØLV

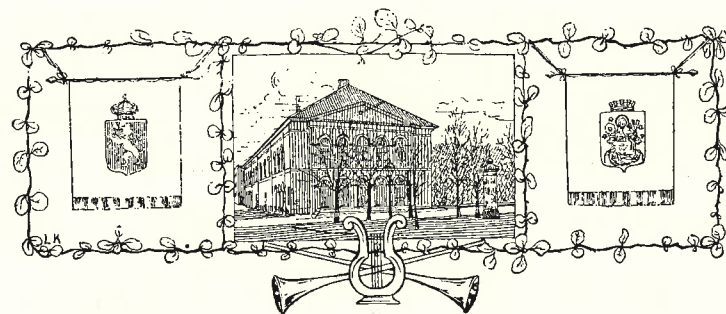
DET KONGELICE
TEATER

Særprægede
Guld- og Sølvsmykker

ØSTERGADE 40 - CENTRAL 10.965

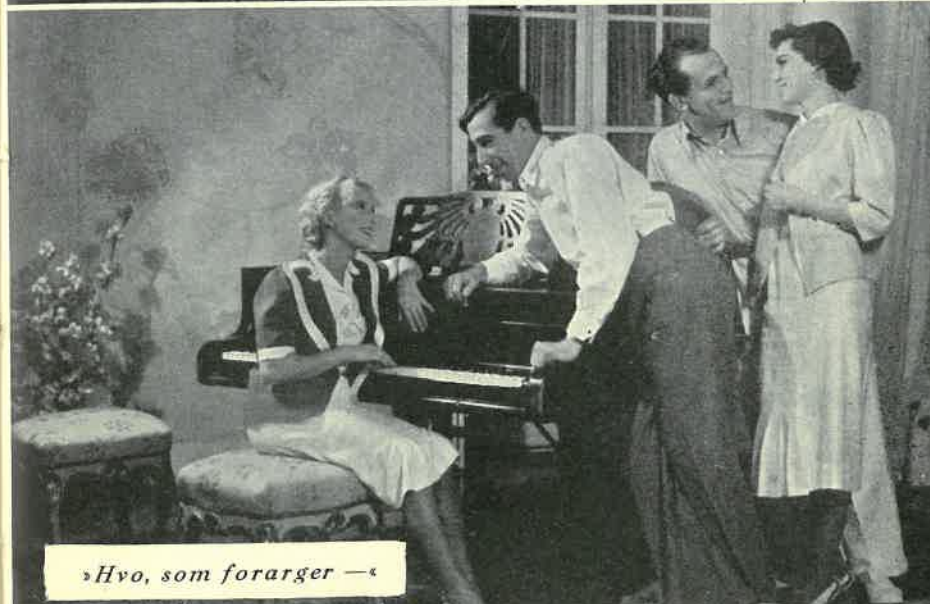
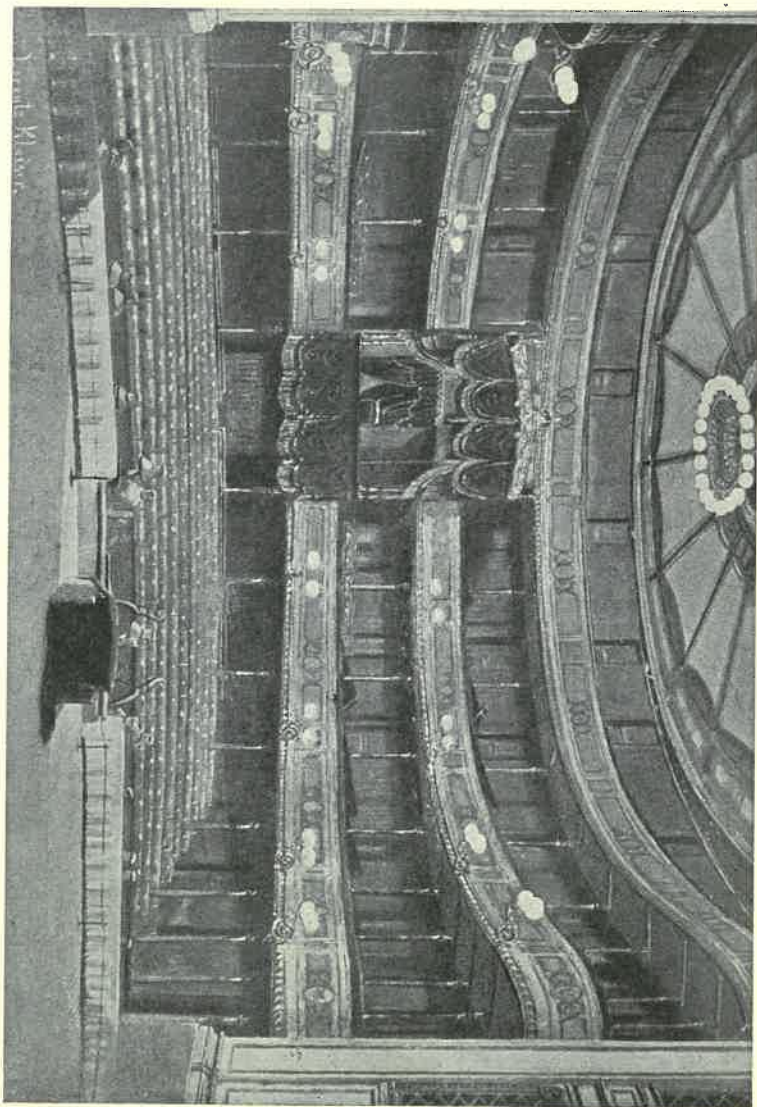
»Hvo, som forarger —«

DET DANSKE TEATER I NORGE

4. Oktober 1937 var det hundrede Aar, siden Christiania Teater blev aabnet. Man gjorde ikke meget ud af Mindedagen i Oslo, og hernede gled den i fuldkommen Stilhed. Den betød ikke desto mindre Oprindelsen til en dansk Kultur, som havde afgjort Betydning. Thi Christiania Teater var en dansk Scene, og ikke faa af vore bedste Kunstnere fik deres Udvikling dér. Aabningsforestillingen bestod af Andreas Munchs lyriske Drama „Kong Sverres Ungdom“ (den endnu virkende danske Malerinde Anna E. Munch er Datter af Forfatteren), og Skuespillerne var for Størstedelen udgaaet fra Det kgl. Teater, der ikke havde kunnet give deres Evner tilstrækkelig Tumbleplads. Saa rejste de til Christiania, hvor Repertoiret hovedsagelig var det samme som paa Kongens Nytorv. Uden Overdrivelse kan man sige, at Teatret i Norges Hovedstad til Tiden omkring 1860 var en Filial af den danske Nationalscene. Ypperlige Talenter som Adolph Rosenkilde, Carl Hagen, Vilhelm Wiehe d. æ. og Ægteparret Betty og Anton Smidth bar Repertoiret. Medens disse endte som populære Skuespillere i København, slog andre sig ned i Christiania for Livet, for

Tilskuer salen i Christiania Teater, nedrevet 1899

»Hvo, som forarger —«

Eks. Christian Jørgensen og Peter Nielsen, og det mærkelige skete, at der fandtes navnkundige danske Skuespillere, som ikke kendtes i Danmark. Carl Hagen blev den første, der fik norsk Statsstipendium til en Studierejse, bl. a. til sin Fødeby, og Christian Jørgensen, til hvis Ære den unge Henrik Ibsen skrev et Digt, var den første Sct. Olafsriddet blandt Scenekunstnerne i Norge. Han skal have været en udmærket Heltefremstiller og meget omfattende i sin Evne.

Den urimelige Anskuelse havde bundfældet sig hos mange, at den norske Nation ikke kunde frembringe Skuespillere. Det gamle, men i kunstnerisk Henseende unge Norge havde endnu ikke faaet Tid til at skabe et norsk Drama. Men „Norskhedsbevægelsen“ ulmede, og det var især det danske Sprog, den vilde til Livs. Nationen vaagnede først i Litteraturen, Musikken og den bildende Kunst, hvad der ikke blev uden Indflydelse paa Teatret. Den første norske Scene grundlagdes 1850 i Bergen, og derfra bredte Bevægelsen sig til Hovedstaden, anført af Henrik Ibsen og Bjørnstjerne Bjørnson. Udmærkede norske Talenter fremstod som Følge af den gryende Dramatik, og i deres Midte fandtes et komisk Geni, Johannes Brun, hvis Statue nu forlængst er rejst udenfor Nationalteatret. Ibsen og Brun sendtes til København for at faa Impulser, der kunde omstøbes i hjemlig Form. Bevægelsen for Teatrets Nationalisering var ikke uden dramatiske Episoder; de ramte pudsigt nok især under voldsomme Spektakelscener Ferdinand Schmidt, senere populær Revyskuespiller og Leder af Nørrebro's Teater, ikke fordi han var en daarlig Aktør, men fordi man (1856) ikke længere vilde finde sig i Nyansættelser af Danske. En Tid var Personalet blandet, og under disse sproglige Forhold fremkom de to store Dramatikeres tidligste Arbejder, men lidt efter lidt fortrængtes de fremmede; Vilhelm Wiehes Bortrejse betød et stort Tab, som indrømmedes af alle, men, skrev Bjørnstjerne Bjørnson, „selvom de danske Skuespillere er agtede og afholdte, agter vi dog mere at gøre vor Pligt mod os selv og vore Efterkommere, og vi holder dog mere af at arbejde taalmodigt med

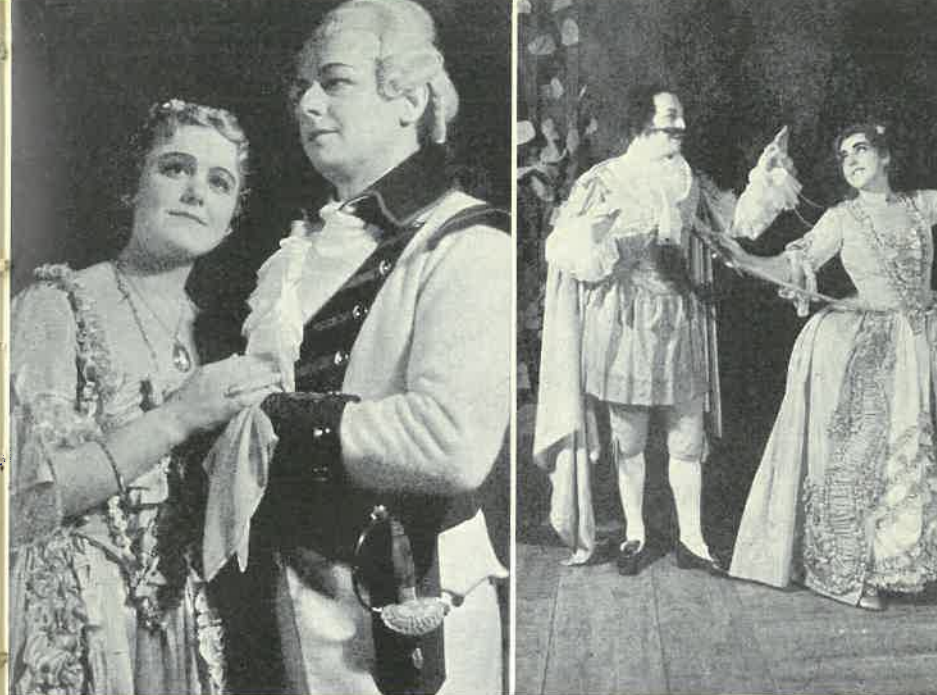

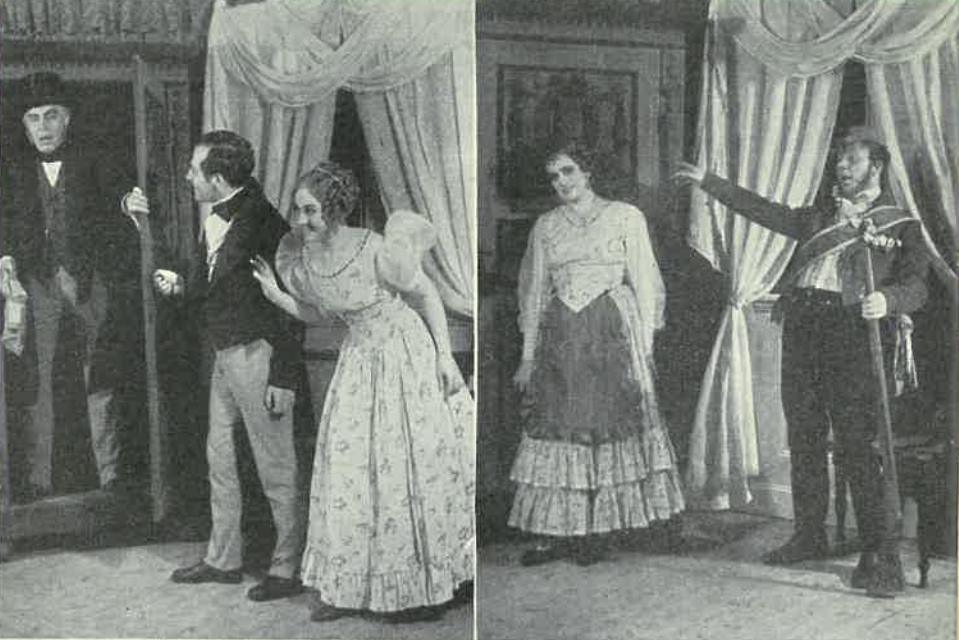
»Cosi
fan
tutte»

vore egne stræbende Kunstnere.“ I en Periode var en „Mellemmand“ Leder, den norskfødte, men danske Direktør M. V. Brun, der siden fik Dagmartheatret rejst, men efter ham gled Teatret efterhaanden helt over til norsk Ledelse af indfødte Kunstnere. Til sidst var af Danske kun Peter Nielsen tilbage, og han lod sig ikke rokke. Han tjente trofast i 55 Aar og spillede 856 meget forskellige Roller, fra tragisk Helt til komisk Tjener, men bedst i de gamle danske Komedier, hvori han støttede sig til Traditionen fra Det kgl. Teater. Da han i 1889, over 80 Aar gammel, sagde Farvel ved en Festforestilling, forsvandt den sidste Repræsentant for dansk Scenekultur. Hans Kolleger paa Kongens Nytorv sendte ham en hjertelig Hilsen „fra Kammerater i det gamle Fædreland“, og Tilfældet vilde, at de samtidig modtog den unge Bjørn Bjørnson som Gæst i deres Midte, idet han spillede sin Glansrolle, Professor Tygesen i „Geografi og Kærlighed“. Han stod da som et friskt Udtryk for den Selvstændighed, Norge ogsaa havde vundet paa det sceniske Omraade. Ti Aar senere, i 1899, blev Christiania Teater revet ned, da *Nationalteatret* stod rejst til at begynde sin Virken under Bjørn Bjørnsons Ledelse. Han havde som Instruktør paa den gamle Scene fjernet de sidste Mærker af dansk Sprog, krævet stærke Konsonanter og forlangt „dere“ i Stedet for „I“ og „Eder“. Til en Skuespillerinde, som modvillig fulgte hans Ønske om ikke længer at udtale „borte“ med „aa“, men men „o“, Lyd, skrev han dette Bjørnson'ske Vers, der viser, hvor alvorligt han tog „Udrensningen“:

„En takk for det, du nu har gjort:
Fordi du sendte „baarte“ bort.
Husk landet vårt i smått og stort
i tanker, gjerning og i ord —
tilsammen er vår fosterjord.
Så ned. Så ned inntil det gror.
Da hedrer du din far og mor.“

Men ude i de norske Smaabyer fandtes endnu indtil Aarene omkring Verdenskrigen danske Skuespillere i Olaus Olsens norske Selskab. Nuværende Teaterdirektør Oscar Holst var en af

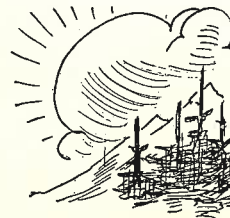

dem. Olaus Olsens Frue, Urania Marquard, var dansk og spillede adskillige Ibsen-Skikkelser paa Scenerne udenfor Hovedstaden, navnlig i Stavanger. En anden dansk Skuespillerinde, Ludovika Levy, fik Betydning som Instruktice for unge norske Talenter, deriblandt Ingolf Schanche. Stor øjeblikkelig Glæde vakte „de Otte“s Turné fra Dagmar-teatret i Unionsopløsnings-tiden 1905—06, og siden var Peter Fjelstrup halvanden Vinter paa Turné med eget Selskab, indtil det gik ham galt. Men alt dette var kun Flik-Flak. Christiania gamle Teater var derimod en kæmpende Institution baade i dansk og norsk Udgave, en Nationalscene uden Statstilskud, et Teater med store Maal, men ogsaa med store Næringssorger. Det var af Udseende langt mere beskedent end sine Søsterscener i de andre nordiske Hovedstæder, og det var fattigere i sin Drift, men det havde det forud, at det levede, medens den norske dramatiske Litteratur var i rivende Udvikling. Et Verdensdrama sprang ud, og Christiania gamle Teater blev dets Moderscene, ligesom Det kgl. Teater i København blev Vinduet ud mod de to store Digteres Berømmelse.

Og nu vil det være en naturlig Opgave at faa gennemført en Udveksling af et Gæstespil mellem de to Nationalscener. Svenskerne har gæstet Oslo og Nordmændene Stockholm, og Udveksling har fundet Sted mellem Svenske og Danske, men Norske og Danske har endnu ikke byttet Scener til Trods for den gamle Forbindelse.

Robert Neiiendam.

Der prøves paa Balletten »Petruschka«

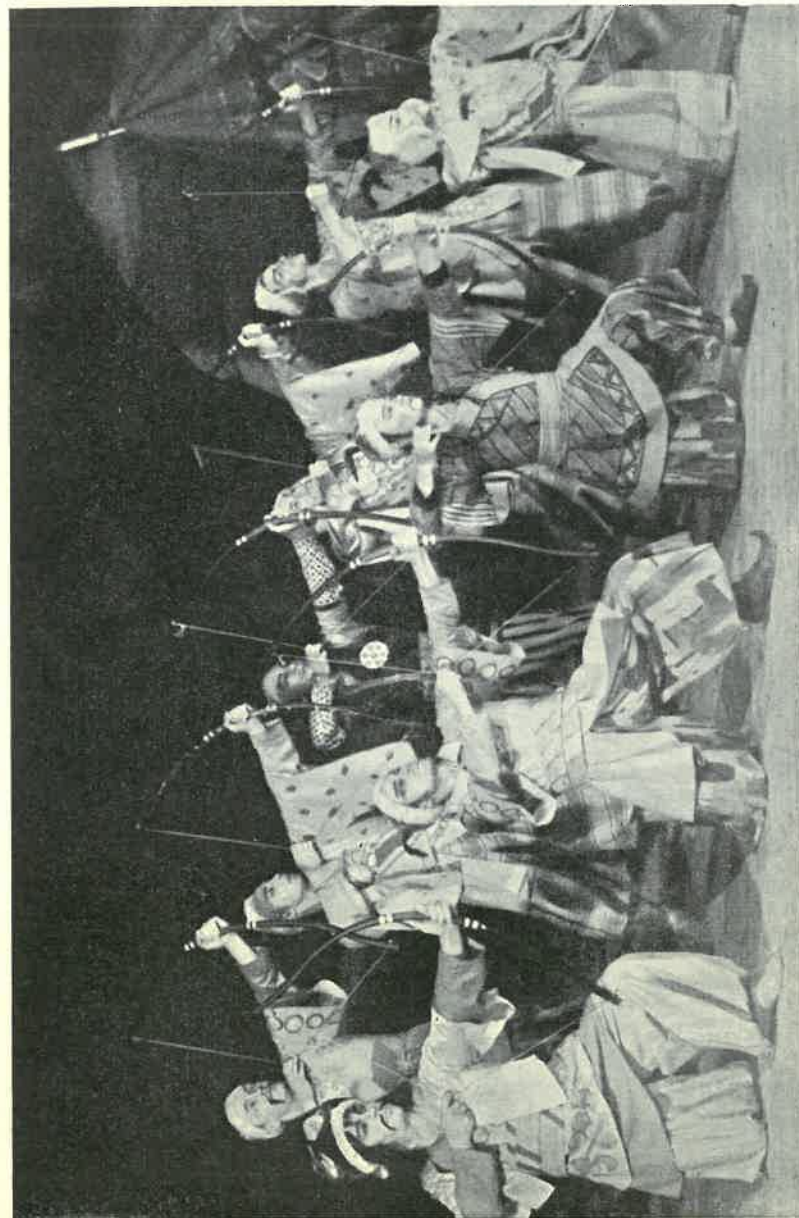
Samme Scene som ovenfor, men i Kostymer

Den moderniserede BAR

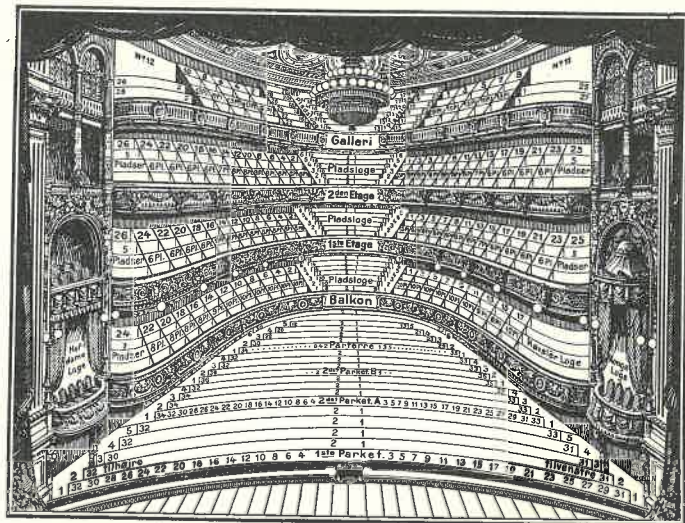
i Restauranten paa 2. Etage

Byd Deres Dame paa en Forfriskning i Pausen — i Bar'en ved Foyeren paa Balkonen.

I Restauranten paa 2. Etage — med den nye morsomme Bar — serveres Kaffe, The og delikat Smørrebrød, som kan forudbestilles til det længste Ophold.

»Fyrst Igor«

PLADSERNES BETEGNELSE	Aim. Pris	Forh. Pris	Dobb. Pris	Folkef. Pris	Efterm. Pris
1. Parket	7.45	9.85	14.65	5.05	4.65
2. Parket A	6.25	8.05	12.25	5.05	3.55
2. Parket B	5.05	6.85	9.85	3.85	3.00
Parterre	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
Balkon A: Pladsloge 1.-3. Rk. og øvrige Loger 1. Rk. ...	6.25	8.05	12.25	5.05	3.55
Balkon B: Pladsloge 4.-7. Rk. og øvrige Loger 2.-6. Rk. ...	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
1. Etage A: Pladsloge 1.-6. Rk. og øvrige Loger 1. Rk. ...	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
1. Etage B: Logerne 1-16 2.-4. Rk. Logerne 17-26 2.&3. Rk.	3.85	5.05	7.45	2.65	1.75
2. Etage A: Pladsloge 1.-6. Rk. og øvrige Loger 1. Rk. ...	3.85	5.05	7.45	2.65	1.75
2. Etage B: Logerne 1-16 2.-4. Rk. Logerne 17-24 2.&3. Rk.	2.65	3.25	5.05	2.35	1.45
Galleri A: Pladslogen 1.-6. Rk. og Logerne 1-10 1. Rk. ...	1.85	2.45	3.45	1.15	1.15
Galleri B: Logerne 1-10 2.-6. Rk.	1.60	2.20	2.95	1.15	0.85
Galleri C: Logerne 11-12 1.&2. Rk.	1.00	1.30	1.70	0.85	0.55

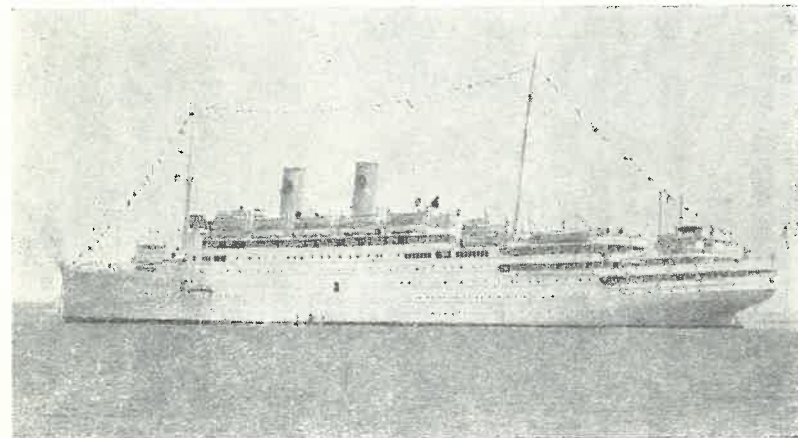
Priserne er inklusive Skat og Garderobe.

Billet-Telf.: Aftenforest. 1765 — Eftermiddagsforest. 2830 (Fri Notering)

A/S L. Ihrichs Bogtrykkeri

Annonceekspedition: Studiestræde 19, Telefon 5616 & 6616

„DEN HVIDE FLAADE“

Bort fra Vinterslud —

Med „GRIPSHOLM“

TIL SYDENS SOL

Rundt Syd-Amerika

Afrejse fra København 12. Januar via Gøteborg

til Cherbourg . Southampton . New York . Bahama Øerne
. Cuba . Panama Kanalen . Peru . Valparaiso . Chile .
Magellan Strædet . Buenos Ayres . Santos . Rio de Janeiro
. Bahia . St. Pierre . Martinique . Bermuda etc. . New York
Southampton . Boulogne.

Tillbage i Gøteborg den 6. April.

Pris fra sv. Kr. 3875.—

Forlang Prospekt i Rejsebureauerne og

SVENSKA AMERIKA LINIEN

Raadhuspladsen 57 . København V. . Telefon C. 4158 . 15557